

Steinur omanav byrðu – skattaumlegging er neyðug

- sjónarmið Føroya Arbeiðsgevarafelags

Samandráttur

Føroya Arbeiðsgevarafelag heldur, at tað er neyðugt at fremja umleggingar í føroysku skattaskipanini, og at rætta tíðin at gera hetta er nú. Í Føroyum liva vit ikki í einari ostaklokku, tvørturímóti. Starvsfólk og kapitalur kann flyta seg frítt tvørtur um landamørk, og vit mugu tí vera kappingarfør, um vit vilja eggja starvsfólki at velja at arbeiða í Føroyum, og fyri at fáa íleggjarar at gera íløgur og skapa arbeiðspláss í Føroyum.

Føroya Arbeiðsgevarafelag heldur, at málið fyri eina skattaumlegging eigur at vera:

Ein kappingarfør skatta- og avgjaldsskipan, sum eggjar til íløgur, virksemi og arbeiði í Føroyum.

Føroya Arbeiðsgevarafelag heldur, at týðningarmesta broytingin, sum politiska skipanin kann fremja, er at lækka lönarskattin, so hann verður meira kappingarførur við lönarskattin í grannalondunum. Av einari lön uppá 25.000 kr. um mánaðan eru í lötuni uml. 5.000 kr. meira eftir í lönarposanum hjá einum føroyingi, sum arbeiðir og rindar skatt í Noregi, í mun til føroyingin, sum arbeiðir og rindar skatt í Føroyum. Um lönin er hægri, verður munurin størri. Tað er tí ikki so løgið, at føroyingar í mun til lönarinntøku eru evropameistarar í altjóða pendling millum heim og arbeiði tvørtur um landamørk, og at talið á hesum pendlarum er vaksandi.

Føroya Arbeiðsgevarafelag heldur tað vera púra skeivt, at tað í stóran mun er skattaskipanin, sum eggjar starvsfólki til at leita sær uttanlands at arbeiða, og harvið forða fyri øktum virksemi og fleiri arbeiðsplássum í Føroyum. Føroyskir arbeiðsgevarar skulu ikki bara kappast við útlenskar arbeiðsgevarar um at gjalda eina kappingarføra lön. Teir skulu eisini kappast við ein lægri lönarskatt í grannalondunum. Serliga í Noregi er lönarskatturin nógv lægri enn tann føroyski, og tá munurin er so stórur, verður sera torført at vinna kappingina.

Ítøkilig mælir Føroya Arbeiðsgevarafelag til, at henda skattaumskipan verður framd:

- Eina líðandi lækking av persónliga inntøkuskattinum, so hann gerst meira kappingarførur, serliga í mun til norska lönarskattin. Málið fyri lækkingini eigur at vera, at allir skattgjaldarar í Føroyum gjalda sama lönarskatt sum sjómenninir.
- Ymiskir móguleikar eru at fígga eina slíka lækking í lönarskattinum. Tað kann t.d. vera gjørt við at minka almenna útreiðsluvøkstur og/ella við brúkaragjaldi fyri ávísar almennar tænastrur, sum í dag standa øllum, sum búgva her, ókeypis í boði. Slík brúkaragjöld kunnu antin verða eitt fast gjald ella tengd at inntøku.

Tað er tó ein fortreyt fyri at kunnu lækka inntøkuskattin, at tiltøk, sum betra um langtíðar haldførið hjá landskassanum, verða sett í verk. Búskaparráðið hevur víst á, at tað er neyðugt við einari varandi fíggarpolitiskari herðing, sum svarar til uml. 5% av BTÚ (750 míó kr.) á fíggarlógini. Tess longri vit bíða við at seta tiltøkini í verk, tess ógvusligari mugu tiltøkini vera. Verður einki gjørt, verður alsamt

størri trýst á teimum skattgjaldarum, sum eru eftir í Føroyum, og sum skulu fíggja tann vaksandi kostnaðin av aldurstengdu útreiðslunum á fíggjarlógini, so sum pensión og heilsutænastur.

Ein stórur partur av trupulleikanum við langtíðar haldførinum kann loysast, um vit:

- Dagføra pensiónsaldurin til veruleikan í dag. Pensiónsaldurin má taka hædd fyri tí veruleika, at vit liva alsamt longri, og at vit sum eldri eru betri fyri enn fyrr.
- Broyta reglurnar um móttroking í pensiónunum, so tað verður móttroknað í allari almennu pensiónini, men við einum lægrri móttrokingarprosent. Í dag eru tað í stóran mun móttrokingarreglurnar, sum eru orsök til, at fólk gevast á arbeiðsmarknaðinum, hóast tey annars høvdu verið før fyri at hildið á at arbeiðt. Hetta eigur at verða broytt.
- Seta í verk tiltøk, sum kunnu økja um fólkaøksturin í Føroyum. Ein heildarætlan við ítøkiligum tiltøkum er gjørd, so tað er í stóran mun ein spurningur um vilja at fremja tiltøkini.

1. Størstu trupulleikarnir í verandi skattaskipan

Í einum globaliseraðum heimi, har íløgur og arbeiðsmegi lættliga flyta seg um landamørk, hevur tað alstóran týðning, hvussu skattaskipanin í einum landi er skrúvað saman. Tað ber snøgt sagt ikki til bert at taka atlit til innlendis viðurskipti, tá skattaskipanin verður viðgjørd. Viðurskiptini í øðrum londum, serliga grannalondunum, hava eins stóran týðning. Í fleiri av okkara grannalondum hava myndugleikarnir ásannað hetta og sett í verk skattaumskipanir, sum hava lækkað skattatrýstið og umlagt skattirnar, so londini gerast meira kappingarfør um starvsfólk og íløgur.

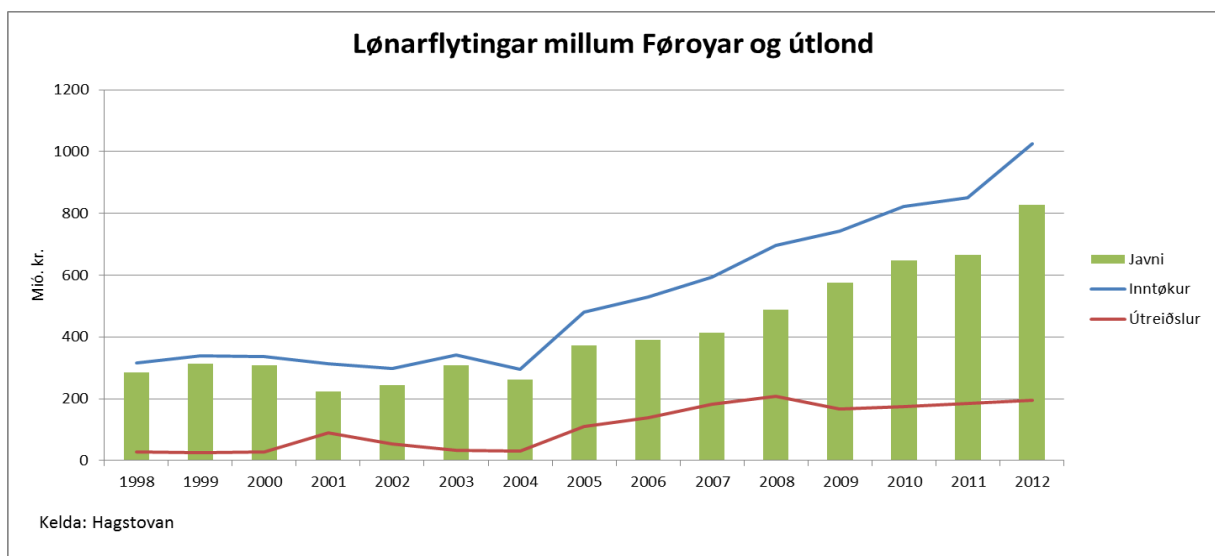
OECD hevur í fleiri frágreiðingum ávarað móti í fyrsta lagi einum ov høgum partafelagsskatti, og í øðrum føri einum ov høgum lönarskatti, eftirsum felagsskapurin metir, at hetta eru teir mest skaðiligi skattirnar fyri vøkstur og vælfærd í einum landi¹.

Av tí at partafelagsskatturin í Føroyum í løtuni er kappingarførur í mun til støðið í grannalondunum, heldur Føroya Arbeiðsgevarafelag tað tó vera rætt at loysa trupulleikarnar við lönarskattinum í fyrsta umfari. Tí tað er serliga høgi føroyski beinleiðis lönarskatturin, sum er trupulleikin í dag. Tann høgi beinleiðis lönarskatturin hevur fleiri neiligar avleiðingar fyri føroyska arbeiðsmarknaðin og samfelagið annars:

- *Torført at fáa mannað størv í Føroyum*

Skattaskipanin eggjar starvsfólki til at leita til onnur lond, serliga Noregs, heldur enn at arbeiða í Føroyum. Hetta er ein serliga stórur trupulleiki innan handverksøkið, men eisini onnur framleiðsluvirki hava mist og missa framvegis teknisk starvsfólk. Um vit ikki eru kappingarfør um at fáa røttu starvsfólkini, missa vit framleiðsluførið, og skattainntøkurnar enda í stóran mun í útlandinum. Harumframt førir vantandi útboðið av arbeiðsmegi til lönarglíðing, sum serliga er ein trupulleiki fyri kappingarførið hjá teimum fyrirkum, sum selja sínar vørur á heimsmarknaðinum, og fyri føroyska brúkaran, sum skal gjalda meira fyri tænastrnar á heimamarknaðinum.

Talan er um eitt vaksandi tal av føroyingum, sum leita sær uttanlands, og tilsamans er tað uml. ein milliard lönarkrónur, sum verða goldnar úr útlandinum til Føroya. Ein stórur partur av hesum lönarkrónum verður ikki skattaðar í Føroyum. Í talvuni niðanfyri sæst gongin í lönarflyingum frá útlenskum arbeiðsgevarum til Føroya (bláa strikan) og frá føroyskum arbeiðsgevarum til útlandið (reyða strikan). Grøni stabbin er munurin millum inntøkurnar og útreiðslurnar.



- *Minni hugur at arbeiða og útbúgva seg*

Tá beinleiðis lönarskatturin er so høgur, sum hann er í Føroyum, kann tað hava neiliga ávirkan á hugin at taka eitt eyka tak, tá nógv er at gera. Umleggingin til ein flatari skattastiga hevur bøtt nakað um henda trupulleikan. Um lönarskatturin er ov høgur, og stórir partur av hægri lönini skal gjaldast í skatti, eggjar hann ikki í líka stóran mun fólki til at útbúgva seg við at fara í læru ella at fara undir lesnað.

- *Vit gera ikki tað, vit duga best*

Um lönarskatturin er ov høgur, gera vit ikki tað, vit duga best. T.d. kann skattaskipanin gera, at tað kann loysa seg hjá bakaranum at arbeiða minni, og so brúka frítíðina til at gera umbyggingar heima við hús, hóast ein timburmaður kundi gjørt tað bæði skjótari og betri. Á sama hátt kann tað loysa seg hjá timburmanninum at baka breyð heima við hús, hóast bakarin kundi gjørt hetta bæði skjótari og betri á sínum bakaríi.

Orsøkin er, at virðið á mistu arbeiðstíðini verður roknað eftir skatt. Tað skal so samanberast við eina rokning frá handverkaranum, sum eisini íroknar skattin, sum viðkomandi skal gjalda, umframt MVG. Rokningin hjá handverkaranum skal jú taka hædd fyri, at hann skal hava eina líkinda tímaløn eftir skatt og MVG. Føroyska samfelagið verður tó fátækari, tá vit hvør í sínum lagi ikki gera tað, vit duga best.

- *Størri trúst á lönarskattin, tá vaksandi partur av lönunum verða skattaðar uttanlands*

Ein alsamt størri partur av lönntakarum við bústaði í Føroyum rindar lönarskatt uttanlands, hóast lönntakararnir og familjur teirra brúka tær almennu tænastrnar í Føroyum. Omanfyri eina milliard lönarkrónur verða upptjentar av lönntakarum, sum búgva í Føroyum og arbeiða uttanlands, og stórir partur av hesum lönnum verða ikki skattaðar í Føroyum. Hesir persónar og familjur teirra nýta tó framvegis almennu tænastrnar, sum tey, sum gjalda skatt í Føroyum, fíggja. At arbeiða fyri útlendskan arbeiðsgevara er eitt val, sum hvør einstakur ger, men sum er, eggjar føroyska skattaskipanin hesum fólki til at arbeiða og gjalda skatt uttanfyri landoddarnar. At ein lutfalsliga stórir og vaksandi partur av samlaðu lönarinntøkunum ikki verða skattaðar í Føroyum, er viðvirkandi til at leggja eitt eyka trúst á skattin hjá teimum lönntakarunum, sum rinda lönarskatt í Føroyum.

Harumframt eru aðrir trupulleikar, sum ikki eru tengdir at arbeiðsmarknaðinum, eitt nú at kommunur, har nógvir uttanlandspendlarar búgva, ikki fáa tær skattainntøkur, sum eru neyðugar fyri at varðveita eitt høggt kommunalt tænastrustøði.

Samanumtikið er rótin til omanfyri nevndu trupulleikar serliga, at føroyski beinleiðis persónligi inntøkuskatturin er millum teir hægstu í heiminum. Hetta er við til at eggja fólki at arbeiða og í stóran mun gjalda skatt uttanlands, og harvið smalkar føroyska skattagrundarlagið.

2. Føroyski lönarskatturin samanborin við grannalondini

Sum nevnt eru Føroyar í stöðugari kapping, serliga við grannalondini, um at draga starvsfólk til sín. Skattaskipanin ávirkar eisini hesa kappingina.

Tá tað snýr seg um avgerðina um at *arbeiða í Føroyum ella uttanlands*, er tað serliga beinleiðis lönarskatturin (íróknað arbeiðsmarknaðargjöld), sum ávirkar avgerðina, hvørt tey velja at arbeiða í Føroyum ella at arbeiða uttanlands².

Og tá tað kemur til beinleiðis lönarskatt, er føroyski lönarskatturin ov høgur í mun til grannalondini, eisini hægri enn í Danmark³. Hóast ein flatari skattastigi fyri lönarskatt varð settur í verk í Føroyum fyri fáum árum síðani, vístu útrokningar hjá Fíggjarmálaráðnum, at beinleiðis lönarskatturin framvegis var høgur og fyri flestu inntøkubólkar eisini hægri enn í Danmark, sum annars hevur ein av heimsins hægstu lönarskattum.

Ein føroyingur, sum arbeiðir á landi í Noregi, skal sambært tvískattaavtaluni rinda skatt í Noregi av norsku arbeiðsinntøkuni. Sum útgangsstøði skal hann eisini rinda norsk arbeiðsmarknaðargjöld, men hann kann søkja um at sleppa undan, um hann í staðin rindar tey lægru føroysku arbeiðsmarknaðargjöldini. Útrokningar hjá Føroya Arbeiðsgevarafelag hava víst, at føroyingur, sum arbeiðir á landi í Noregi í 2013 og rindaði skatt har, hevði munandi meira eftir í lönarposanum, enn um hann arbeiðir og rindaði skatt í Føroyum. Um mánaðarlønin t.d. var millum 25.000 og 33.000 kr., hevði føroyingurin sum arbeiðir í Noregi 5-6.000 kr. meira eftir um mánaðin, aftaná at skattur og sosial avgjöld eru goldin. Sí trý inntøkudømi í talvuni niðanfryi.

Arbeiði í Noreg

Mánaðarløn	25.000	29.167	33.333
Skattur (NO) + sosial gjöld (FO) ⁱ	4.796	6.265	7.534
Netto eftir	20.204	22.902	25.799

Arbeiði í Føroyum

Mánaðarløn	25.000	29.167	33.333
Skattur + sosial gjöld	9.754	11.622	13.494
Netto eftir	15.246	17.545	19.839

Munur

	4.958	5.357	5.960
--	--------------	--------------	--------------

Kelda: skattetaten.no og egnar útrokningar

ⁱ Roknað er í hesum døminum við, at persónurin søkti um undantak fyri gjald til norska Folketrygd, og í staðin rindaði føroysk arbeiðsmarknaðargjöld. Um persónurin í staðin velur at rinda til norska Folketrygd, verður munurin nakað minni, men framvegis eru fleiri túsund krónur á muni. Tað skal gerast vart við, at dømini omanfryi eru grundaðar á miðalprosent, og taka ikki hædd fyri, at persónar, alt eftir umstøðunum, kunnu verða skattaðir ymiskt, bæði í Noregi og í Føroyum.

Umframt at skatturin er munandi lægri fyri føroyingar, sum arbeiða og rinda skatt í Noregi, er skatturin eisini lægri fyri føroyingar, sum arbeiða í Noregi, men sum verða skattaðir í Føroyum.

Neyðugar broytingar

2.1. Lækka lönarskattin – sjómannafrádrátt til allar skattgjaldarar

Føroya Arbeiðsgevarafelag heldur tað vera neyðugt við einari umlegging av skattaskipanini, sum minkar lönarskattin. Umráðandi er tó, at kostnaðurin av hesari broytingini verður fíggjað á annan

hátt. Roknast kann ikki við, at ein slík broyting er sjálvfíggjandi, hóast hon sannlíkt førir til nakað av øktum virksesemi og skattainntøkum. Tí er neyðugt at finna aðra fígging, antin við at tátta í á útreiðslusíðuni ella við at finna aðrar inntøkur.

Lækkingin eigur at vera so munagóð, at tað ikki, ella bert í minni mun, er skattaskipanin, sum eggjar fólki til at søkja sær arbeiði uttanlands. Eitt mál kundi verið at sett sær fyri, at lønarskatturin verður lækkaður við uml. 6 prosentstigum í mun til í dag. Tá hevði føroyski lønarskatturin komið niður á umleið sama støðið sum hjá sjófólki, og tá kundi sjómannafrádrátturin verið strikaður, uttan at sjófólkið fekk minni í lønarposan, enn tey finga áðrenn. Kostnaðurin av at lækka skattin 6 % hevði verið knappar 400 mió kr. um árið, um tað ikki verður roknað við dynamiskum avleiðingum av umleggingini (øktum virksesemi, økt nýtsla). Sannlíkt hevði nakað av peningi komið inn aftur til landskassan gjøgnum økt virksesemi, men framvegis verður neyðugt at finna aðra fígging.

Ymiskir móguleikar eru at fígga eina slíka umlegging. Ein móguleiki er at tálma almennu útreiðslurnar, so tær vaksa seinni enn inntøkurnar. Ein annar móguleiki er at seta í verk brúkaragjöld, hjá landi og/ella kommununum. Í dag hava kommunurnar útreiðslur av teimum borgarum, sum eru búsettir í kommununi, antin teir gjalda kommunuskatt ella ikki. T.d. hava kommunurnar útreiðslu av gjaldi til IRF, barnagarðar og aðrar kommunalar tænarur. Brúkaragjöld høvdu eisini haft tann fyrimum, at allir borgarar høvdu verið við til at fígga part av hesum tænarum, eisini teir, sum arbeiða og rinda skatt aðrastaðni. Tó mugu brúkaragjöldini skipast so, at tey við lágari inntøku ikki verða ávirkað negativt av hesum broytingum.

2.2. Betra langtíðar haldfærið

Føroyska skattatrygging er rættiliga høgt, men hóast tað hava vit seinastu árinum haft hall á Fíggjarlógini. Um tað skuldi eydnast at nýtt uppgangstíðirnar til at fáa javnvág á fíggjarlógini í komandi árum, eru tó eisini stórar avbjóðingar fyri framman. Tað, at vit gerast alsamt eldri, fer fram yvir at leggja alsamt størri trygging á útreiðslurnar, serliga almanna- og heilsuútreiðslurnar.

Framskrivingar hjá Búskaparráðnum vísa, at um ikki tiltøk verða framd nú, kunnu inntøkur og útreiðslur landskassans ikki væntast at javnviga fram yvir. Vantandi tiltøk á útreiðslusíðuni nú kunnu tí væntast at føra til ógvusligan niðurskurð í vælfærðartænarum og/ella eitt enn størri skattatrygging, enn vit hava í løtuni. Báðar hesar avleiðingar bota ikki um móguleikarnar at draga fólk og íløgur til landið í framtíðini.

Føroya Arbeiðsgevarafelag heldur tað tí vera neyðugt, at vit beinanvegin seta í verk neyðug átøk fyri at tryggja langtíðar haldfærið hjá landskassanum.

Búskaparráðið hevur í búskaparfrágreiðingini frá vári 2015⁴ mett um langtíðar haldfærið hjá landskassanum komandi árinum. Búskaparráðið vísir serliga á demografisku broytingarnar í komandi árum, har vit gerast alsamt eldri, og har ein størri partur av fólkinum ikki eru á arbeiðsmarknaðinum.

Í 1987 var væntaði miðalaldur hjá 65 ára gomlum 81 ár. Í 2012 var hetta tal hækkað til 85 ár, og í 2052 kann ein 65 ára gamal føroyingur vænta at gerast 88 ár. Hetta merkir, at væntaða livitíðin eftir pensiónsaldur hækkar frá 14 ár upp í 21 ár, um pensiónsaldur ikki verður broyttur.

Hetta merkir so, at tað verða alsamt fleiri almennar útreiðslur, sum skulu fíggjast av teimum, sum eru virkin á arbeiðsmarknaðinum. Í 2005 vóru 4,2 fólk á arbeiðsmarknaðinum fyri hvønn pensionist. Í

2015 er hetta tað minkað til 3,5, og í 2045 verður mettt, at tað í miðal eru 1,9 fólk fyri hvønn pensionist, verða ongar broytingar gjørdar. Samstundis fer tann stóri parturin av eldri fólkinum sannlíkt at leggja eitt størri trýst á útreiðslurnar til serliga almanna- og heilsuþkið, so sum sjúkrahúsverk, fólkapensión o.a.

Við øðrum orðum verður stórt trýst lagt á útreiðslurnar, meðan inntøkurnar standa í stað, tí tað ikki verða so nógv fleiri á arbeiðsmarknaðinum.

Niðurstøðan hjá ráðnum er, at um langtíðarjavnvág skal vera á fíggjarlógini, er neyðugt við einari varandi fíggjarpolitiskari herðing á 5% av BTÚ. Í tølum svarar hetta til uml. 750 mió kr. (5% av 15 mia. kr.). Við fíggjarpolitiska herðing meinast antin við sparingar á útreiðslusíðuni og/ella við øktar skattir og avgjöld.

Tað er vert at leggja til merkis, at ráðið í sínum framskrivingum ikki roknað við regulering av fólkapensiónini í mun til prís- og realvøkstur í samfelagnum annars, og at ein fortreyt um heilsugóða elding er lögð inn í myndilin. Í stuttum snýr heilsugóð elding seg um, at vit í framtíðini sannlíkt vera betri fyri sum eldri, enn fólk á samsvarandi aldri vóru fyrr. Tí kann ikki væntast, at ein 90 ára gamal persónur í 2030 í miðal hevur tørv á líka nógvum tænastrum frá eitt nú heilsuverkinum, heimahjálpi, os.fr., sum ein 90 ára gamal hevur í 2015.

At trupulleikin er veruligur, sæst við at hyggja eftir gongdini í eldratengdu útreiðslunum á Fíggjarlógini. Seinastu 10 árinu eru eldraútreiðslurnar øktar við uml. 600 mió. kr., og sambært framskrivingunum fer útreiðsluvøkstururin at halda fram, um tiltøk ikki verða sett í verk.

Tiltøk at betra um langtíðar haldførið

At fólk gerast eldri og harvið fáa størri tørv á heilsutænastrum, verður torført at gera nakað serligt við. Fólk hava rætt til almennar heilsutænastrur, um tey hava tørv á teimum. Um nakað skal gerast fyri at tálma tær aldurstengdu útreiðslurnar í komandi árum, er skilabetri at hyggja eftir pensiónunum.

Føroya Arbeiðsgevarafelag heldur, at hesi tiltøk eiga at verða framd beinanvegin fyri at minka um almennu útreiðslurnar, ið standast av einum hækkandi livialdri, og harvið tryggja langtíðar haldførið hjá landskassanum:

1) Líðandi hækking av pensjónsaldri

Størsta einstaka tiltakið fyri at tálma útreiðsluvøkstururin hjá tí almenna í komandi árum er at hækka pensjónsaldurinn. Hóast fólk gerast eldri og eldri, hevur pensjónsaldurinn staðið í stað í nógv ár. Áramálið, tá fólk eru pensionistar, hækkar alsamt, um einki verður gjørt. Tað er tí neyðugt at taka avgerð um eina líðandi hækking av pensjónaldrinum, og tað eigur ikki at verða bíðað við hesum.

Ein móguleiki, sum hevur verið nevndur, er at lata pensjónsaldurinn hækka við jøvnum millumbilum. T.d. ber til at lata pensjónsaldurinn hækka við einum ári fimta hvørt ár í eitt áramál. Um hetta verður gjørt fyrstu ferð í 2018 og síðani fram til 2048, so verður langtíðar haldførið hjá landskassanum betrað so mikið nógv, at tað fer frá -5% av BTÚ til uml. -2,3% av BTÚ.

Aðrir móguleikar at hækka pensjónsaldurinn finnast sjálvsagt eisini. Avgerandi er tó, at ein ætlan verður lögð, sum líðandi hækkar pensjónsaldurinn so mikið nógv, at langtíðar haldførið verður

munandi betrað. Ein slík hækking má taka hædd fyri, at tað er ymiskt hvussu fólk eru fyri, tá tey eldast, og tí eigur møguleikin fyri fyriritðarpensión at verða varðveittur.

2) *Mótrokna arbeiðsinntøku í øllum almennum eftirlønum, men við einum lægri prosentparti*

Í verandi pensiónsskipan verður arbeiðsinntøka bert mótroknað í einum parti av almennu pensiónunum. Hon verður ikki mótroknað í stórum parti (uml. 70%) av almennu pensiónunum, sum landið rindar, herundir serliga grundupphæddini og samhaldsfasta. Hetta merkir, at ein pensiónistur, sum heldur fram at arbeiða eftir pensiónsaldur, í prinsippinum kann forvinna eina millión kr. um árið uttan at missa nakað í grundupphæddini ella samhaldsfasta.

Hinvegin er mótrokningarprosentíð alt ov høgt í tí partinum av pensiónunum, har mótrokning verður framd. Um ein pensiónistur forvinnur eina krónu yvir 61.200 kr. um árið missur hann t.d. alla viðbótina til ávísar pensionistar. Harumframt er mótrokningarprosentíð í vanligu viðbótini ógvuliga høgt (60%) umframt at skattur verður goldin av restini. Hetta merkir, at persónur vanligu missur omanfyri 70 % av samlaðu inntøkuni, um hann hevur inntøku omanfyri 61.200 kr um árið. Um persónurin eisini missur viðbótina til ávísar pensionistar, verður úrslitið uppafgur verri.

Hetta virkar tí sum ein effektiv arbeiðsforðing fyri pensiónistar, sum hava hug til og møguleika fyri at halda fram at arbeiða, tá teir náa eftirlønaraldur.

Tí heldur Føroya Arbeiðsgevarafelag, at ein umlegging eigur at verða gjørd, har arbeiðsinntøka verður mótroknað í øllum pensiónum, men við einum nógv lægri prosentparti enn í dag. T.d. kundi ein skipan verið gjørd, har landið mótroknaði 25 % av arbeiðsinntøkuni í øllum teimum almennu pensiónunum, sum landið veitir. Í hesum døminum hevði tað so merkt, at eingin almenn pensión varð goldin til persónar, sum forvinna meira enn uml. 500 tús. kr. í arbeiðsinntøku um árið.

Fyrimunurin fyri langtíðar haldførið hjá landskassanum er tvíbýtt. Um fólk fáa størri tilskundan til at halda áfram at arbeiða, sparir landskassin pensiónsútreiðslur, og harumframt rinda persónarnir skatt av arbeiðsinntøkuni.

3) *Seta í verk tiltøk fyri at betra um fólkaflytingina millum Føroyar og úrheimin*

Ein partur av orsøkini til, at langtíðar fíggjarliga haldførið hjá landskassanum er so svikaligt er, at lutfallið millum fólk á arbeiðsmarknaðinum og fólk sum fáa eftirløn broytist til tað verra. Ein háttur at mótvirka hesum er um tað ber til at betra um fólkaflytingina.

Tí eiga kostnaðareffektiv tiltøk at vera sett í verk, sum kunnu vera viðvirkandi til at fáa fleiri fólk at flyta aftur til Føroya eftir lokna útbúgving. Arbeiðsbólkur undir landsstýrinum hevur gjørt eina heildarætlan fyri fólkaflyting og fólkaavøksstur, við ítøkiligum tiltøkum, so tað er nú bara ein spurningur um vilja at fáa tey framd.

Notur

¹ Sí t.d. OECD (2010), *Tax Policy Reform and Economic Growth*, OECD Tax Policy Studies, No. 20, OECD Publishing, Paris.

² Tá tað snýr seg um at draga fólk til Føroya at *búgva*, má tað umframt tað beinleiðis lönarskattatrýstið eisini takast hædd fyrri onnur óbeinleiðis almenn avgjöld (t.d. MVG, punktgjöld og onnur nýtslugjöld). Men tá fólk so hava búsett seg í Føroyum, er tað serliga tað beinleiðis lönarskattatrýstið, sum ávirkar avgerðina um man velur at arbeiða og gjalda skatt í Føroyum ella í útlandinum.

³ Fíggjarmálaráðið (2011), *Skattur á lönarinntøku í Føroyum í mun til onnur lond*. Notat til Fíggjarnevndina.

⁴ Búskaparráðið (2015). *Búskaparfrágreiðing á Vári 2015*.